

Prejudiciálne otázky

1. Možno fyzickú osobu, ktorá spolu s ďalšími fyzickými osobami uzatvára zmluvu o zriadení združenia bez právnej subjektivity, ktoré nepodlieha oznamovacej ani registračnej povinnosti na daňové účely a ktoré sa zriaďuje s cieľom realizovať budúce dielo (budovu) na pozemku v osobnom vlastníctve niektorých účastníkov tohto zmluvného vzťahu, považovať s ohľadom na okolnosti konania vo veci samej za zdaniteľnú osobu na účely DPH podľa článku 9 ods. 1 smernice o DPH⁽¹⁾, a to v prípade, že z hľadiska daňového režimu daňové orgány pôvodne prejednávajú prevod vlastníctva k budovám na pozemku v osobnom vlastníctve niektorých účastníkov zmluvného vzťahu ako prevody spadajúce do správy súkromného majetku týchto osôb?
2. Majú sa zásady právnej istoty, ochrany legitímnej dôvery, ako aj ďalšie všeobecné zásady v oblasti DPH, tak, ako vyplývajú zo smernice 2006/112/ES, vykladať s ohľadom na okolnosti konania vo veci samej tak, že bránia vnútroštátnej praxi, na základe ktorej daňová správa, ktorá fyzickej osobe najprv vyrubila daň z príjmu, vyplývajúceho z prevodu vlastníctva v rámci osobného majetku, pričom po dvoch rokoch, bez akejkoľvek podstatnej zmeny primárneho práva a na základe rovnakých skutkových okolností, svoje stanovisko prehodnocuje a rovnaké transakcie kvalifikuje ako ekonomickú činnosť podliehajúcu DPH, s tým, že na dlhovanú daň spätne vypočíta príslušenstvo?
3. Majú sa články 167, 168 a 213 smernice o DPH z hľadiska zásady daňovej neutrality vykladať tak, že bránia tomu, aby daňová správa odoprela zdaniteľnej osobe, za okolností, ktoré sú predmetom konania vo veci samej, právo na odpočet dane z pridanej hodnoty, ktorú má zaplatiť alebo ju zaplatila na tovaroch a službách použitých na účely zdaniteľných transakcií, a to iba z toho dôvodu, že táto osoba nebola registrovaná ako zdaniteľná osoba pre DPH v čase, keď sa jej príslušné služby poskytli?
4. Možno ustanovenia článku 179 smernice vykladať s ohľadom na okolnosti konania vo veci samej tak, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej má zdaniteľná osoba, na ktorú sa vzťahuje osobitný režim oslobodenia od dane a ktorá nepodala načas žiadosť o registráciu pre DPH, povinnosť zaplatiť daň, ktorá sa jej mala vyrubiť, a nemá nárok na odpočet výšky odpočítateľnej dane za každé zdaňovacie obdobie, pričom právo na odpočítanie sa vykoná následne, prostredníctvom daňového priznania podaného po registrácii zdaniteľnej osoby pre DPH, čo by mohlo mať vplyv na výpočet príslušenstva?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Laufen (Nemecko) 30. apríla 2014
– trestné konanie proti: Gavril Covaci**

(Vec C-216/14)

(2014/C 253/22)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Laufen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Gavril Covaci

Ďalší účastník konania: Staatsanwaltschaft Traunstein

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 1 ods. 2, článok 2 ods. 1 a ods. 8 smernice 2010/64/EÚ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že bránia súdному príkazu, ktorým sa na základe § 184 nemeckého Gerichtsverfassungsgesetz od obvinených osôb vyžaduje, aby opravné prostriedky účinne podávali len v súdnom jazyku, v tomto prípade v nemčine?

2. Majú sa článok 2, článok 3 ods. 1 písm. c), článok 6 ods. 1 a článok 3 smernice 2012/13/EÚ⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že bránia príkazu, aby obvinená osoba vymenovala splnomocnenca na doručovanie písomností, keď lehota na podávanie opravných prostriedkov začne plynúť už pri doručení splnomocnencovi na doručovanie písomností a v konečnom dôsledku je nepodstatné, či sa obvinená osoba o obvinení vôbec dozvie?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/64/EÚ z 20. októbra 2010 o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 280, s. 1).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ z 22. mája 2012 o práve na informácie v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 142, s. 1).

Žaloba podaná 20. mája 2014 – Európska komisia/Rakúska republika

(Vec C-244/14)

(2014/C 253/23)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: G. Braun a J. Hottiaux, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rakúska republika

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor

- rozhodol, že Rakúska republika nesplnila svoje povinnosti vyplývajúce zo smernice 2004/49/ES tým, že v plnej miere nevykonala článok 3 písm. k), články 10 ods. 5, 11 ods. 2, 17 ods. 1, 19 ods. 2, 22 ods. 3 a 25 ods. 3 smernice,
- zaviazal Rakúsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Po preskúmaní právneho stavu v Rakúskej republike vyjadrila Komisia obavy o správnom vykonaní určitých ustanovení smernice 2004/49/ES⁽¹⁾. Obavy sa týkajú najmä ustanovení o bezpečnostnom osvedčení a bezpečnostnom povolení, národnom bezpečnostnom úrade, vyšetrotaní, vyšetrovacom útvere a bezpečnostných odporúčaní.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 164, s. 44; Mim. vyd. 07/008, s. 228.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Conseil d'État (Francúzsko) 26. mája 2014 – Air France – KLM/Ministère des finances et des comptes publics

(Vec C-250/14)

(2014/C 253/24)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: Air France – KLM

Odporca: Ministère des finances et des comptes publics